

"విప్పుడూ వనేనా కాస్తేపు మా యింట్లో కూచుందురు గాని రండి" - అని పిలిచింది. టీచర్.

"నే వస్తే ఎలాగమ్మ - బర్రెలు 'బావి' నుంచి తిరిగిస్తాయ్, పాలు తియ్యాలి, పెట్టెలోకి పంపించాలి. వంట వండాలి, రేపటికి రొట్టెపిండి దంపాలి" - అని నవ్వేసింది ఆ పల్లె ఇల్లాలు.

"చీవా ఎక్కడికి వెళ్ళారు! మీ పాలలో బుడ్డలు బయటికి తీయడం, ఎండ బెట్టడం అయ్యిందా?" - అన్నారు సారు ఏదో రాసుకుంటూ. ఈ ప్రాంతంలో పాలాన్ని - బావి, పల్లెలని - బుడ్డలు అని అంటూ వుంటారు లేండి.

"ఆయనంటాడా, సారీకి తెలియండేం వుండే... విప్పుడూ పల్లెలో యింకో ఊను వుండదు. పాల మీద వచ్చిన పైసలు యింట్లో యివ్వడం. బావి దగ్గర వసులన్నీ మా పెద్దబాబే చూస్తాడు" - అన్నది ఆమె.

"టివ్ అయ్యాడు కదావాడు. వ్యవసాయంలో మాంచి అనుభవం సాధించినట్లున్నాడు పాపం". "ఏం అనుభవమో సారీ, ఎవరి సాయం లేకుండా ఆయనసాయం సాగించలేను" అని - గొల్లు మంటున్నాడు. తండ్రెమో ఆతీరు, మిగతా యిద్దరూ చదువు కుంటున్నారు. వాళ్ళ చదువే మో, రాలేమో మీకి తెలియాలి."

ఈ కరం కథ పరోక్ష పరోక్ష

నామొగుడ్లు. నంతానాన్ని యిట్లాగే సాకాను. నువ్వు సాకాలి - ఆడు మొగడు మనం ఆడి ఆడోళ్ళం... ఇంతకి ఖించి ఆలోచిస్తే మన కులం పెద్దలు ఏమంటారు? యిట్లా నాక్కో బుద్ధి చెబుతుంది."

"చూసావా వందలు, వేలా పోసి ఈమెకి - మొగిడ్లు. సంసారాన్ని తన పుట్టినింటి వాళ్ళు కొని పెట్టారు. వలితం అంతూ పాంతూ లేని యాంత్రిక బానిసత్వం. అదేఈవల్లె యిల్లాళ్ళ వారసత్వం. "అన్నట్లు రేడియో వారు - పొద్దున్నే 'పరిష్కార వేదిక' ప్రసారం చేస్తున్నారు గదా - యిలా ఒక ఇల్లాలు వ్రాస్తే - ఎల్లా వుంటుంది?"

"అయ్యా- వరకట్టం వేలకు వేలు

"ఆ అట్లాగే అంటున్నాడు, రైతు దిడ్ల - సాపం".

ఆమె లేచింది. వెళ్ళటానికి అనుకుంటూ...

"ఏం చేద్దాం, అని మీ ఊవా! ఎన్నాళ్ళు యిలా గడుస్తుంది?"

"యింత వాదావుడిలో నిన్నా మొన్నా మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళారు - మీ అభార్య సంసారాన్ని వదులు కొని...!"

"ఆ... వెళ్ళాను సారీ - మా అన్నోళ్ళింటికి, కొత్తకోటకి" - వాళ్ళకి పావులున్నాయ్, భూములున్నాయ్, జాగ్రత్త మంతులు, కూసంత దురలవాట్లు లేవు. పుంచిగా వెనకేస్తారు. వెళ్ళి వాళ్ళని విత్తనాలకి డబ్బులడగిరా" - అని పంపించాడు".

"అని కూచుంది మళ్ళీ"

42

అందామె.

"అంటే యిప్పుడు వ్యవసాయం, పొడి మీ తల్లి కొడుకులు యిద్దరే నిర్వహించుకుంటున్నారన్న మాట. ఆయన కేమో తిండికి, నిద్రకి (?) మీ కొంప గుర్తుకు వస్తుందన్నమాట. కుభం. మరి ఆయన్ని నిలదీసి ఆడిగితే ఏమంటాడు" -

"యింకో మంటాడు, చేసుకుంటే చేసుకో లేకపోతే 'వుండకోకు' అనేస్తాడు. ఈ పొద్దు బయటికి వెళ్ళాడంటే మళ్ళీ మావటికే. దేవుడన్నా కనబడతాడేమో గాని ఈ పెద్ద మనిషి పత్తా వుండడు".

"మీరే అంటున్నారుగా పత్తా అని - అక్కడే వుంటాడు. ఇలాంటి వాళ్ళందరికీ 'పత్తా' లాడే చోటి 'ఉమ్మడి పత్తా' - ఐ మీన యద్రన - సోలీనలే నడుపు తున్నారు ఆ పేకాట మందిరాన్ని. మరి మీ ఆత్మగారు ఏం సెలవిచ్చారు?"

"ఏం యిస్తాది? వాడికి చిన్నప్పటి నుంచి ఈపనులు అలవాటు లేదు. నువ్వే అన్నీ సమజాయింపుకోవాలి. వాడు బావి దగ్గర కెళ్ళి - ఒక పూట పని చేస్తే పక్షం రోజులు వడిపోతాడు" - అంటది మా ఆత్తమ్మ.

"మరి ఈ కోడలమ్మకి చిన్నప్పటి నుంచి - తన పుట్టినింట్లో ఈ వ్యవసాయం, ఈ పొడి పనులు బాగా అలవాటైనా" - టీచరు అడిగింది రాళ్ళు ఏరిన దియం దబాలో పోనూ - నేను చూస్తున్నా

పోసి, మొగుడ్లు, ఓ సంసారాన్ని కొని పెట్టాడు మా నాన్న దానికి సాక్ష్యం దిల్లుగా 'కుభలేఖ' వున్నది. కానీ నాకేం వలితం దక్కట్లేదు. అంతకు ముందు ఏమో గానీ - పనం మీది నించి పాపాలోకి వడింది' - నా జీవితం - కాబట్టి 'వినియోగదార్ల కోర్టు' కెళ్ళితే - నాకేమైనా న్యాయం - జరుగుతుందా? ఎడ్రెస్ చెప్పగలరు?"

అంటే ఏమంటారో పాపం -" ఆమె కిందుకో తుమ్ములోచ్చాయి -

"సారీ ఏటో అంటాడు. ఈ టీచరమ్మ ఏదో అంటది - మాకంతా విద్వారంగా, ముచ్చటగా వుంటది".

"అంటే టైం పాసు" కన్న మాట - బాగుంది.

"మీ పెద్దాడికి వెళ్ళి చేస్తే మీకు తోడుగా కోడలు వస్తుంది కదా!" అన్నది టీచరు తలలో పూలు పెద్దూ -

"నీ సలహా బాగుంది. ఈమె ఆత్మ గారు ఈమెకి ప్రసాదించిన చక్కని సంసార బానిసత్వ వారసత్వపు బహుమతిని చెక్కు చెదరకుండా ఈమె చేత ఈమె కోడలికి' ఎండాల్స్ చేయడమనా కుభం - యింతకి మీ రాణగాడు ఏ మంటాడు" -

"వాడా - ఈ కరువు భూముల్లో అసలు పట్టించుకోని - తండ్రి వాయారో ఇంక వ్యవసాయం చేస్తే చేయను. ఒక ఎకరం అమ్మి నాకు ఏదైనా ఉద్యోగం చేయించండి" అంటున్నాడు

ఏమిటి మీ డైలాగులో - 'దురలవాట్లు లేవు' - అనే మాట కూడా ఆయనన్న దేనా - లేక పోతే మీరు అనేస్తున్నారా - మాకు సరదాగా, బాగుంటుందని."

"అవ్ అది నా మనసులోని మాటసారీ - మా అన్నోళ్ళు చానా మంచోళ్ళు టీచరమ్మా..." "మమ్మల్నిచ్చి చేసిన పాపానికి, ఏదో బాకీ వున్నట్టు - మా సంసారానికి, మా వ్యవసాయానికి, మా పశువులకి, మీరే ఖర్చులు పెట్టండి అని మాటి మాటికి వాళ్ళని వేదించడం న్యాయమేనంటారా?"

"బార్యగా మీ పనులు, మీ ధర్మాలు మీ కుంటాయ్, మరి భర్తగా ఆయనకేమీ బార్యతలు వుండవా?"

"పశువుల పొడిపని, బావి దగ్గర వ్యవసాయం మీరు చేయకండి. ఆయన చేస్తుంటే సహాయంగా వుండండి - అంతే" టీచరు అంది.

"నెక్కో, మీ వాళ్ళ దగ్గరికి సైసల కోసం వెళ్ళకండి. ఏది ఏమైనా అసలు వాళ్ళు ఏ మంటున్నారు" అని సారీ అన్నాడు.

"ఏ మంటారు మాకు సంసారాలు లేవా, ఖర్చులు లేవా, మీ కుటుంబాన్ని కూడా మేమే పోషించాలా; యింకేం కుదరదు, ఈ సారి మేము ఏమీ యిచ్చేది లేదు, నువ్వు కూడా మా కొంపకు రావద్దు. ఈ సారి వస్తే కాళ్ళు కడుక్కునేందుకు నీళ్ళు కూడా యివ్వం అనే సూచన..."

ఆమె. "అంతేమరి వాళ్ళు అన్నాడాన్న మంత కూడా తప్పులేదు. మీ ఆవదం చూస్తే ఎవడినైనా చిర్రెత్తుకోవోని - ఏదో ఒకసారి సహాయం నిలదొక్కుకొని ఆ బాకీ తీర్చిపెట్టే సారం సంగతి, దాని ఖర్చులు - అలానే చూసుకుంటాడా అంటే సెక్యూరిటీ లేదు.

"మీరు, సారీ చెప్పినట్టు మళ్ళీ కోసం మీ వాళ్ళింటికి వెళ్ళు. తప్పుల నుంచి ఆట్రేయత పోగట్టు ఇక్కడ వ్యవసాయం, పశువుల ఆయన్నే చూసుకోమనండి. ఏళ్ళ సారీంది కనుకనే నీళ్ళబుద్ధులు ధైర్యం - అన్నది టీచర్ కంచాలు పె ఆమె కళ్ళు - తుడుచుకో లేచింది యింటికి వెళ్ళడానికి ఈ నిజంగానే, ఆమె రేపన ఖర్చుల ఒకసారి యాలై దూపాయలు టి యింట్లో వుంచితే, ఆ కవీ బోర్డు గాళ్ళం పీకీ - పేకాట కోసం - తీసుకుపోయాడు. ఈమె యింత పుడు. తన సోమరి స్వేచ్ఛాతుల యింట్లోనే పోగిసి, రంగం నడిపిస్తూ అవర ధర్మరాజా. చదువుకోనే తలని బిడిలు, అగ్గి పెట్టెలు తెమ వచ్చినవాళ్ళు కూడా పంపుతూ వుం నీరసంగా భూమితిరుగుతూనే ఆ ఉదయం సారీ టీచర్ని రమ్మో మామూలు వింత దృశ్యం చూపిం అదేమిటంటే -"చూడు ఆమె తన టికి వెళుతోంది. భర్తగారి బ్లాక్ మే దేశం అన్నగారి కిష్టదానికి - చ ఈ చిందర వందర సుందర దృశ్య ఈమె సొమ్ము వసులు చేసు పోతే ఈమెని ఏలుకోను పొమ్మంట ఆముగ్గురి పిల్లల తండ్రి దబ్బాల్ - తోచినప్పుడల్లా వండగ బట్ట తానంలో ఒక్కరికి, తనకి తెచ్చ తాడు - ఒసారి ఏమైందో తెలు స్కూలు వాళ్ళ బకాయి వడిన కట్టమని అంటే ఆ పేజా కట్టిసి రాస్తున్న పిల్లల్ని స్కూలు వదిలి చేరమన్నాడు. అదేమిటి? - అని ఆ

"నా భార్య చెవుల కమ్మలు, వట్టాలు కుదువపెట్టాల్సిన అ ఏమిటి?" - అని స్కూలు వా అడిగాడు. -

"అవును - ఆ ప్రశ్న మమ్మల్ని నీకు నీవే యింట్లో అడుక్కోవాలి మీద సొమ్ము, వంట మీద సొమ్ అన్నీ, పల్లెల్లో కలిపేస్తుంటే - ఏం ది ఆ ఇల్లాలు పాపం" - అని స్టాన్ కున్నారు.

కొద్దిపాటి ఆశ్చర్యంతో టీచరు తెరిచి అంది - "ఈ బారలు, భ సమన్యలు, అజ్ఞానం ... వీటిలో పోతున్న నీళ్ళకి పరిష్కారం అక్కర్లే కేవలం ఓదార్పు, బుజ్జగింపు లే ఖర్చు అనో, దురదృష్టమనే మభ్య - చాలనుకుంటా".

అంతే అయ్యి వుండొచ్చు యిట్ బి" అన్నారాయన, ఆన్నడ మీద పది శాతం మార్కులు మెస్తా తకి ఆ ఆన్సర్షిట్ ఆ రైతుదం అబ్బాయిడే. ఆది చూసి - నరు " ఏమిటి - ఈసారి మరి త నట్టున్నాయే - భరతకి మార్కులు" -

"అవునుమరి కావురాలో మెయిలో" - నడిపిస్తున్నారో కానీ, రాలు చేస్తున్నారా పాదా- మన రైతులు ; యివన్నీ గమనిస్తూ - కొడుకు వ్యవసాయం చేసి పెట్టా లిన యిద్దరూ చదువులు చదవా. "మన క్లాసు పరీక్షల కన్నా వాళ్ళ సోమరితనం, మూఢనమ్మ, దురలవాట్లు, ఎక్స్ ప్లాయేటివన్నా... న్ని మన రోదోతు తరాలకి 'పర ణ్ణు" - ఎల్లా గట్టుకూరారో ఏంటో